

Zadeva C-637/23 [Boghni]ⁱ**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

24. oktober 2023

Predložitveno sodišče:

Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

16. oktober 2023

Tožeča stranka:

X

Tožena stranka:

État belge, ki jo zastopa Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

1. Predmet spora in podatki o njem

- 1 Tožeča stranka je po svojih navedbah pred dvema letoma prispela v Belgijo, kjer naj bi bila nastanjena pri svojem bratu. Izjavlja, da ima alžirsko državljanstvo.
- 2 Dne 27. januarja 2023 ji je bila odvzeta prostost na podlagi upravnega poročila o preverjanju tujega državljana.
- 3 Dne 28. januarja 2023 ji je bila vročena odločba o vrnitvi s prisilno odstranitvijo in omejitvijo gibanja ter dvoletno prepovedjo vstopa.
- 4 Neobstoje obdobja za prostovoljni odhod je v bistvu utemeljen tako:

„1. Zadevna oseba po nezakonitem vstopu ali med nezakonitim prebivanjem oziroma v roku, ki ga določa ta zakon, ni vložila prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje ali mednarodno zaščito.

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

2. Zadevna oseba trdi, da že dve leti prebiva v Belgiji. Iz upravnega spisa ni razvidno, da je poskušala urediti svoje prebivanje na način, predpisan z zakonom.
3. Zadevna oseba ne sodeluje ali ni sodelovala v stikih z organi.
4. Zadevna oseba se ni v [zakonskem] roku prijavila pri lokalnemu organu in ni predložila nobenega dokazila, da je nastanjena v hotelu.“
5. Izpustitev tožeče stranke je bila odrejena s sodbo z dne 6. februarja 2023, ki je bila v pritožbenem postopku potrjena s sodbo z dne 21. februarja 2023.
6. Tožeča stranka je z vlogo z dne 6. februarja 2023 pri Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) vložila pravno sredstvo zoper odločbo o vrnitvi s prisilno odstranitvijo (prvi in drugi izpodbijani akt) in pravno sredstvo zoper prepoved vstopa (tretji izpodbijani akt), sprejeti 28. januarja 2023.

2. Upoštevne določbe prava Unije

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah

- 7 Člen 47 določa:

„Pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča

Vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu.

Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče. Vsakdo ima možnost svetovanja, obrambe in zastopanja.

[...]

Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav

- 8 Člen 3 določa:

„Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[...]

4. ‚odločba o vrnitvi‘ pomeni upravno ali sodno odločbo ali akt, ki navaja ali opredeljuje, da je prebivanje državljana tretje države nezakonito, ter nalaga ali navaja obveznost vrnitve;

[...]

9 Člen 7 določa:

„Prostovoljni odhod

1. V odločbi o vrnitvi se določi ustrezno obdobje za prostovoljni odhod, in sicer od sedem do trideset dni, brez poseganja v izjeme iz odstavkov 2 in 4. Države članice lahko v svoji nacionalni zakonodaji navedejo, da je tako obdobje zagotovljeno le, če zadevni državljan tretje države za to zaprosi. V tem primeru države članice obvestijo zadevne državljane tretjih držav o možnosti vložitve takšne vloge.

Obdobje, določeno v prvem pododstavku, ne izključuje možnosti, da zadevni državljani tretje države odidejo prej.

[...]

4. Če obstaja nevarnost pobega ali če je bila vloga za zakonito prebivanje zavrnjena kot očitno neutemeljena ali lažna ali če zadevna oseba ogroža javni red, javno varnost ali državno varnost, se države članice lahko vzdržijo odobritve obdobja za prostovoljni odhod ali odobrijo obdobje, krajše od sedmih dni.“

10 Člen 8 določa:

„Odstranitev

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvršitev odločbe o vrnitvi, če v skladu s členom 7(4) ni bilo odobreno obdobje za prostovoljni odhod ali če obveznost vrnitve ni bila izpolnjena v obdobju za prostovoljni odhod, odobrenem v skladu s členom 7.

2. Če je država članica v skladu s členom 7 odobrila obdobje za prostovoljni odhod, je mogoče odločbo o vrnitvi izvršiti le po izteku obdobja, razen če se v tem obdobju pojavi nevarnost oziroma ogrožanje iz člena 7(4).“

11 Člen 11 določa:

„Prepoved vstopa

1. Odločbam o vrnitvi se priloži prepoved vstopa, če:

- (a) obdobje za prostovoljni odhod ni bilo odobreno, ali
- (b) obveznost vrnitve ni bila spoštovana.

V drugih primerih se odločbam o vrnitvi lahko priloži prepoved vstopa.

[...]"

12 Člena 12 in 13 se glasita:

„Člen 12

Oblika

1. Odločbe o vrnitvi in, če so bile izdane, odločbe o prepovedi vstopa in odločbe o odstranitvi se izdajo v pisni obliki ter navajajo dejanske in pravne razloge ter informacije o razpoložljivih pravnih sredstvih.

[...]

Člen 13

Pravna sredstva

1. Zadevnemu državljanu tretje države se zagotovi učinkovito pravno sredstvo, da se pritoži zoper odločbo v zvezi z vrnitvijo iz člena 12(1) ali zagotovi njen ponovni pregled pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali pred pristojnim telesom, katerega člani so nepristranski in neodvisni.

2. Organ ali telo iz odstavka 1 je pristojno za pregled odločb v zvezi z vrnitvijo iz člena 12(1), vključno z možnostjo začasne odložitve njihove izvršitve, razen če se začasna odložitev že uporablja po nacionalni zakonodaji.

[...]"

3. Stališča strank

13 Na tej stopnji pravnih sredstev je bila razprava osredotočena na naravo odločitve, da se ne odobri obdobje za prostovoljni odhod. Ali gre za enostranski posamični pravni akt, ki ga izda upravni organ in ki za zadevno osebo povzroči pravne učinke ali prepreči nastanek takih pravnih učinkov ter zoper katerega je mogoče vložiti upravno pritožbo, ali, nasprotno, za preprost ukrep za izvršitev odločbe o vrnitvi, ki sam po sebi ne povzroči pravnih učinkov, tako da ne gre za pravni akt, zoper katerega je mogoče vložiti upravno pritožbo?

A. *Tožeča stranka*

14 Tožeča stranka v bistvu trdi, da odločitev, da se ne odobri obdobje za zapustitev ozemlja, ustvarja pravne učinke, zlasti kar zadeva pridržanje in prepoved vstopa, ki v obravnavanem primeru temelji zgolj na obdobju 0 (nič) dni, zato ni preprost izvršilni ukrep in jo torej mora biti mogoče izpodbijati.

B. *État belge (Belgijska država)*

- 15 Belgijska država meni, da zoper odločitev, da se ne odobri obdobje za zapustitev zemlja, ni mogoče vložiti pravnega sredstva. Sklicuje se na sodbo Conseil d'État (državni svet) št. 254.377 z dne 1. septembra 2022, v kateri je to obdobje opredeljeno kot način za izvršitev odločbe o vrnitvi, in se sprašuje o vplivu člena 7(1) Direktive 2008/115 na analizo Conseil d'État, ker ta člen državam članicam omogoča, da določijo, da ni obdobja za prostovoljno vrnitev. Po njenem mnenju je na podlagi besedila člena 7(1) Direktive 2008/115 in zlasti možnosti, dane državam članicam, da obdobje odobrijo le, če zadevni državljani za to zaprosi, mogoče sklepati, da navedba obdobja za izvršitev odločbe o vrnitvi ni bistveni ali sestavni del odločbe o vrnitvi.

4. Presoja Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci)

- 16 Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) svoj preizkus omejuje na dve vprašanji: ali dejstvo, da obdobje za prostovoljni odhod ni odobreno, pomeni preprost izvršilni ukrep, zoper katerega ni mogoče vložiti pravnega sredstva, saj ne spreminja pravnega položaja državljan tretje države, ki nezakonito prebiva na ozemlju? Ali je odobritev ali neodobritev obdobja za prostovoljni odhod sestavni element odločbe o vrnitvi?

Izvršilni ukrep, ki ga ni mogoče izpodbijati, ali akt, zoper katerega je mogoče vložiti pravno sredstvo

- 17 Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) najprej opozarja, da je Sodišče v sodbi z dne 28. aprila 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), navedlo:

„35. Tako člen 6(1) te direktive najprej kot glavno določa obveznost držav članic, da izdajo odločbo o vrnitvi vsakemu državljanu tretje države, ki nezakonito prebiva na njihovem ozemlju.

36. V okviru te prvotne faze postopka vračila je treba – razen pri izjemah – dati prednost prostovoljni izpolnitvi obveznosti, ki izvira iz te odločbe o vrnitvi, saj člen 7(1) Direktive 2008/115 določa, da se v tej odločbi določi ustrezno obdobje za prostovoljni odhod, in sicer od sedem do trideset dni.

37. Iz člena 7(3) in (4) te direktive je razvidno, da lahko države članice le v posebnih okoliščinah, kot je obstoj nevarnosti pobega, po eni strani naložijo naslovníku odločbe o vrnitvi obveznost rednega javljanja organom, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem mestu in po drugi strani določijo obdobje za prostovoljni odhod, krajše od sedmih dni, ali se vzdržijo odobritve takega obdobja.

[...]

41. Iz navedenega izhaja, da vrstni red poteka postopkovnih faz vračanja, ki ga uvaja Direktiva 2008/115, ustreza stopnjevanju ukrepov, ki jih je treba upoštevati pri izvršitvi odločbe o vrnitvi, pri čemer se to stopnjevanje začne pri ukrepu, ki zadevni osebi pušča največ svobode, to je določitev roka za prostovoljni odhod, in konča pri prisilnih ukrepih, ki svobodo najbolj omejujejo, to je pridržanje v posebnem centru, ker je treba v vseh teh postopkovnih fazah zagotoviti spoštovanje načela sorazmernosti.“
- 18 V sodbi z dne 5. junija 2014, *Mahdi* (C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, točka 40), je Sodišče pojasnilo: „V skladu z uvodno izjavo 6 te direktive bi morale države članice zagotoviti, da se nezakonito prebivanje državljanov tretjih držav konča po poštenem in preglednem postopku. Prav tako v skladu s to uvodno izjavo in splošnimi načeli prava Unije bi morale biti odločbe, izdane v skladu z [D]irektivo 2008/115, sprejete za vsak primer posebej in bi morale temeljiti na nepristranskih merilih, pri čemer je treba poleg nezakonitega prebivanja upoštevati tudi druge dejavnike.“
- 19 V sodbi z dne 11. decembra 2014, *Boudjlida* (C-249/13, EU:C:2014:2431, točki 51 in 59), je Sodišče odločilo: „Nazadnje, iz pravice do izjave pred sprejetjem odločbe o vrnitvi izhaja obveznost pristojnih nacionalnih organov, da zadevni osebi omogočijo, da izrazi svoje stališče glede načinov njene vrnitve, in sicer glede roka za prostovoljni odhod ter prostovoljnosti oziroma prisilnosti njegove vrnitve. [...] Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da mora pravica do izjave pred sprejetjem odločbe o vrnitvi pristojnemu nacionalnemu upravnemu organu omogočiti, da vodi postopek na način, ki mu omogoča, da odločbo sprejme ob polnem poznavanju dejstev in jo obrazloži tako, da lahko zadevna oseba, če je treba, učinkovito uveljavlja pravico do pravnega sredstva.“
- 20 Kar natančneje zadeva pravne učinke neodobritve obdobja za prostovoljni odhod, iz člena 8(1) Direktive 2008/115 izhaja, da če obdobje za prostovoljni odhod ni odobreno, država članica sprejme potrebne ukrepe za izvršitev odločbe o vrnitvi. Iz člena 8(2) Direktive 2008/115 izhaja, da je, če država članica odobri obdobje za prostovoljni odhod, odločbo o vrnitvi mogoče izvršiti le po izteku tega obdobja. Člen 11(1)(a) poleg tega določa, da se, če obdobje za prostovoljni odhod ni bilo odobreno, odločbi o vrnitvi priloži prepoved vstopa.
- 21 Sodišče je v sodbi z dne 28. aprila 2011, *El Dridi* (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), navedlo:
- „37. Iz člena 7(3) in (4) te direktive je razvidno, da lahko države članice le v posebnih okoliščinah, kot je obstoj nevarnosti pobega, po eni strani naložijo naslovníku odločbe o vrnitvi obveznost rednega javljanja organom, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem mestu in po drugi strani določijo obdobje za prostovoljni odhod, krajše od sedmih dni, ali se vzdržijo odobritve takega obdobja.

38. V tem zadnjem primeru, pa tudi če obveznost vrnitve ni bila izpolnjena v obdobju za prostovoljni odhod, člen 8(1) in (4) Direktive 2008/115 določa, da zaradi zagotavljanja učinkovitosti postopkov vračanja te določbe državi članici, ki je sprejela odločbo o vrnitvi nezakonito prebivajočemu državljanu tretje države, nalagajo obveznost, da izvede postopek odstranitve tako, da sprejme vse potrebne ukrepe, če je treba, tudi prisilne, sorazmerno in ob spoštovanju zlasti temeljnih pravic.“
- 22 V sodbi z dne 8. maja 2018, K. A. in drugi (Združitev družine v Belgiji) (C-82/16, EU:C:2018:308, točka 86), je Sodišče poudarilo, da:
- „morajo na podlagi člena 11(1) Direktive 2008/115 države članice sprejeti odločbo o prepovedi vstopa na ozemlje, kadar državljan tretje države, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, ni spoštoval svoje obveznosti vrnitve ali kadar mu ni bilo odobreno obdobje za prostovoljni odhod [...].“
- 23 V sodbi z dne 16. januarja 2018, E (C-240/17, EU:C:2018:8, točka 48), je Sodišče navedlo:
- „[...] iz vsebine člena 6(2) Direktive 2008/115 izhaja, da so ti organi morali sprejeti tako odločbo o vrnitvi in jo v skladu s členom 11 te direktive dopolniti s prepovedjo vstopa, če se je to zahtevalo zaradi javnega reda in nacionalne varnosti, kar pa mora nacionalno sodišče preveriti glede na upošteveno sodno prakso Sodišča (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2015, Zh. in O., C-554/13, EU:C:2015:377, točke od 50 do 52 in 54).“
- 24 V sodbi z dne 3. junija 2021, Westerwaldkreis (C-546/19, EU:C:2021:432, točka 51), je Sodišče potrdilo, da se „[v] skladu s členom 11(1) Direktive 2008/115 [...] odločbam o vrnitvi priloži prepoved vstopa, če obdobje za prostovoljni odhod ni bilo odobreno ali obveznost vrnitve ni bila spoštovana. V drugih primerih se odločbam o vrnitvi lahko priloži prepoved vstopa.“
- 25 Iz tega bi bilo mogoče sklepati, da čeprav neodobritev obdobja za prostovoljni odhod (0 dni), kakršna je v obravnavani zadevi, nikakor ne spremeni ugotovitve, da je prebivanje na ozemlju nezakonito, pa povzroči ne le takojšnjo uporabo prisilne materialne izvršitve (člen 8(2) Direktive), temveč tudi obveznost, da se odločbi o vrnitvi priloži prepoved vstopa (člen 11(1)(a) Direktive). Kadar je neodobritev obdobja za prostovoljni odhod vključena v odločbo o vrnitvi in v njej utemeljena, se zdi, da je treba zagotoviti učinkovito pravno sredstvo zoper ta vidik odločbe o vrnitvi. Conseil d'État (državni svet) se namreč ne strinja, da se lahko v okviru pravnega sredstva, ki se nanaša izključno na prepoved vstopa, uveljavlja ugovor zoper neodobritev obdobja za prostovoljni odhod, zlasti ker gre za drugo odločitev. Zgoraj navedeno bi lahko privedlo do položajev, v katerih ne bi bilo mogoče izpodbijati same pravne podlage za izdajo prepovedi vstopa (brez odobrenega obdobja za prostovoljni odhod [nič dni]) in v katerih bi bilo v okviru pravnega sredstva zoper prepoved vstopa mogoče izpodbijati le še trajanje.

- 26 Ker razlaga prava Unije vzbuja dvome, je po mnenju Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) nujno, da se Sodišče izreče o prvem vprašanju, navedenem v nadaljevanju.

Ali je obdobje za prostovoljni odhod sestavni del odločbe o vrnitvi?

- 27 Za presojo interesa za vložitev pravnega sredstva zoper neodobritev obdobja za prostovoljni odhod Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) prav tako meni, da je treba razložiti besedilo „se določi ustrezno obdobje“ iz člena 7 Direktive 2008/115 in „ter [...] obveznost vrnitve“ iz člena 3, točka 4, Direktive 2008/115. Vprašati se je namreč treba, ali je odobritev ali neodobritev obdobja za prostovoljni odhod bistveni ali sestavni element odločbe o vrnitvi. Zlasti, če bi Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo tako, da navedba obdobja v odločbi o vrnitvi pomeni pravni akt, ki ga je mogoče izpodbijati, in če je glede tega obdobja ugotovljena nezakonitost zaradi kršitve določbe belgijskega prava, s katero je prenesen člen 7(4) direktive o vračanju, ali odločba o vrnitvi v celoti postane neveljavna in je tujemu državljanu ni več treba spoštovati? Povedano drugače, ali odločba o vrnitvi poleg ugotovitve dejstva, da je državljan tretje države v državi nezakonito, nujno vključuje tudi odločitev o odobritvi ali neodobritvi obdobja za prostovoljni odhod, in ali sta ta dva dela odločbe o vrnitvi nedeljiva?
- 28 V členu 3, točka 4, Direktive 2008/115 je odločba o vrnitvi opredeljena tako: „upravn[a] ali sodn[a] odločb[a] ali akt, ki navaja ali opredeljuje, da je prebivanje državljana tretje države nezakonito, ter nalaga ali navaja obveznost vrnitve“. Iz besede „ter“ bi bilo mogoče sklepati, da je obveznost vrnitve, ki nakazuje obdobje, v katerem jo je treba izpolniti, bistveni ali sestavni element odločbe o vrnitvi.
- 29 Sodišče je v sodbi z dne 14. maja 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU in C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, točka 115), navedlo, da „je iz besedila točke 4 člena 3 Direktive 2008/115 razvidno, da je naložitev ali navedba obveznosti vrnitve eden od dveh sestavnih elementov odločbe o vrnitvi“. Zato se postavlja vprašanje, ali po analogiji s to zadevo, potem ko je nacionalno sodišče ugotovilo nezakonitost določbe o obdobju in mora pristojna uprava vključiti novo določbo, to pomeni spremembo bistvene točke odločbe o vrnitvi, tako da mora uprava izdati povsem novo odločbo o vrnitvi v smislu člena 3, točka 4, Direktive.
- 30 Poleg tega se zdi, da je iz besedila „se določi ustrezno obdobje“ iz člena 7(1) Direktive 2008/115 mogoče sklepati, da odločba o vrnitvi sistematično vsebuje navedbo obdobja, tako da ni mogoče odstopati od odobritve obdobja in se lahko obdobje nič dni določi le v primerih, ki so taksativno naštetih v členu 7(4) Direktive. Po mnenju Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) to potrjujeta sodbi z dne 28. aprila 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268, točke 36, 37 in 51), in z dne 3. marca 2022, Subdelegación del

Gobierno en Pontevedra (Globa zaradi nezakonitega prebivanja) (C-409/20, EU:C:2022:148, točka 57).

- 31 Zato je po mnenju Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) za odločitev v tej zadevi nujno, da se Sodišče izreče o drugem vprašanju, navedenem v nadaljevanju.
- 32 Dalje, Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) poudarja, da belgijski zakonodajalec ni izkoristil možnosti, ki jo državam članicam daje člen 7(1) direktive o vračanju, in sicer, da se obdobje določi le, če zadevni državljani za to zaprosi, in da v belgijskem pravu Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) ni pristojen, da bi sam določil obdobje, v katerem mora državljani tretje države zapustiti ozemlje, ali da bi sam sprejel novo odločbo o vrnitvi.
- 33 Zato se Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) podredno, če bi bil odgovor na drugo vprašanje nikalen, sprašuje o praktičnem pomenu in izvršljivosti odločbe o vrnitvi v smislu člena 3, točka 4, Direktive 2008/115, ki bi ji bila odvzeta komponenta v zvezi z obdobjem.

5. Vprašanja za predhodno odločanje

- 34 Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) postavlja ti vprašanja:

(1) Ali je treba določbe člena 7(4), člena 8(1) in (2) ter člena 11(1) Direktive 2008/115, brane skupaj ali ločeno glede na člen 13 Direktive 2008/115 in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se neodobritev obdobja za prostovoljni odhod šteje za preprost izvršilni ukrep, ki ne spreminja pravnega položaja zadevnega tujega državljanca, ker odobritev ali neodobritev obdobja za prostovoljni odhod nikakor ne spremeni prvotne ugotovitve nezakonitega prebivanja na ozemlju?

Poleg tega, ali pravica do učinkovitega pravnega sredstva, ki jo zagotavljata člen 13 Direktive 2008/115 in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, pomeni, da se lahko v okviru pravnega sredstva zoper odločbo o vrnitvi izpodbija zakonitost odločitve, da se ne odobri obdobje za prostovoljni odhod, če v nasprotnem primeru ni več mogoče učinkovito izpodbijati zakonitosti pravne podlage za prepoved vstopa?

(2) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba besedilo „se določi ustrezno obdobje“ iz člena 7(1) in „ter [...] obveznost vrnitve“ iz člena 3, točka 4, Direktive 2008/115 razlagati tako, da je določba o obdobju [ali v vsakem primeru neodobritev obdobja] v okviru obveznosti odhoda bistveni element odločbe o vrnitvi, tako da v primeru ugotovitve nezakonitosti v zvezi s tem obdobjem odločba o vrnitvi v celoti postane neveljavna in je treba sprejeti novo odločbo o vrnitvi?

Če Sodišče meni, da zavrnitev odobritve obdobja ni bistveni element odločbe o vrnitvi, in če zadevna država članica ni izkoristila možnosti v okviru člena 7(1) Direktive 2008/115, da se obdobje določi le, če zadevni državljani zaprosi za to, kakšen praktični pomen in kakšno izvršljivost ima odločba o vrnitvi v smislu člena 3, točka 4, Direktive 2008/115/ES, ki ji je odvzeta komponenta v zvezi z obdobjem?

- 35 Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) poudarja, da je s sodbo št. 295 507 z dne 16. oktobra 2023 (zadeva vpisana v register Sodišča pod številko C-636/23) postavil podobna vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z obdobjem za prostovoljni odhod državljan tretje države, ki nezakonito prebiva v državi članici. Sodišču predlaga, naj obe zadevi obravnava skupaj.